Contributed by Lucien Perpète
zondag, 03 juli 2011 -

Op 5 juni sprak de Sloveense bevolking zich bij een referendum met 72 % van de stemmen uit tegen het wetsvoorstel van de sociaal-democratische Eerste Minister Borut Pahor die de pensioenleeftijd wou optrekken tot 65 jaar. Met 41 % van de stemgerechtigden was de deelname aan het referendum relatief hoog. Dit is kenschetsend voor de kritiek vande bevolking op de politiek van de sociaal-liberale regering. Een politiek die volledig geïnspireerd wordt door de EU en het IMF.

De nieuwe pensioenwet voorzag ook een vermindering van het pensioenbedrag door een wijziging in de berekening van het aantal bijdragejaren. Zoals elders werd deze hervorming gepusht door de Europese Raad, die de lidstaten heeft uitgenodigd haar publiek pensioenstelsel aan te passen aan de neoliberale doctrine.

De kapitalistische crisis heeft ook Slovenië bereikt. De werkloosheid en de overheidsschuld zijn er praktisch verdubbeld sedert 2008. Voor 2011 geven de voorspellingen 2,6 % inflatie, 8,2 % werkloosheid, een groei met 1,9 % en een overheidsschuld van 43 % van het BNP. Deze cijfers zouden andere lidstaten het land echter benijden...

Het voorwendsel om de pensioenhervormingen goed te praten, zijn de vermeende catastrofale gevolgen van de veroudering van de bevolking, waarvan de kost door de specialisten wordt geraamd op een overgang van 11 % van het BNP in 2010 naar 20 % in... 2060.

Deze experts en andere Europese technocraten zijn onbekwaam om de huidige economische crisis op te lossen, maar ze tonen zich nochtans zeer bezorgd over de pensioenen in 2060. Dit is een manier als een ander om te verhullen dat gepensioneerden, voornamelijk vrouwen, vandaag de dag in Europa moeten rondkomen met een pensioen dat onder de armoedegrens ligt.

De campagne tegen het wetsvoorstel werd op touw gezet door de belangrijke confederatie van de vrije vakbonden van Slovenië (ZSSS), en werd op strijdvaardige wijze getrokkendoor haar voorzitter Dušan Semolič.

De locale elite en de internationale kapitalistische instellingen hebben hun traditionele chantage gepleegd. Zo dreigde de voorzitter van de Sloveense centrale bank: " Een "neen" aan de hervormingen kan de kredietnota's van Slovenië op de helling zetten". Maar het deed er niet toe. De bevolking die door de syndicale campagne goed was ingelicht over de ware inzet heeft zich niet laten beetnemen.

Deze nederlaag van het neoliberale beleid dat de Europese Unie tracht op te dringen aan de bevolkingen, met de medeplichtigheid van de nationale regeringen, was mogelijk omdat de Sloveense grondwet, weliswaar onder strikte voorwaarden, toelaat om gebruik te maken van

referenda om door het parlement aangenomen wetten af te keuren of goed te keuren.

Op een ogenblik dat de vertegenwoordigende democratische systemen in conflict treden met de onmiddellijke belangen van de volkeren, toont deze overwinning aan dat in tijden van crises de klassieke parlementaire vertegenwoordiging kan vastlopen, omdat ze geen oplossing kan bieden voor de realisatie van de meest elementaire sociale rechtvaardigheid.